

ארבע מיתות פרק שבעי סנהדרין

תורה אור

1. ואֲלֵישׁ רָאָה וְהֹוא
מַעֲקָע אָבִי רֶכֶב
יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁי וְלֹא
רָאָה עוֹד וַיַּחֲקֹק בְּגַנְגִּי
וַיִּקְרַע מִלְּגָנִים קְרֻעִים:
מַלְמִים בְּבֵבִים
2. בַּיּוֹם אֲתָה בָּא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהִיךְ נָתַן לך
לֹא תַּלְמֹד לִשְׁעָה
בְּתוּבַת הַגּוֹנִים הַחֲמָתִים:
דְּבִים יְהִי ט

לְחַלְיוֹן תְּפִילָן. פ"ה צ' נ' י' הַלְיוֹל עַמְגָד לְגַם טֵיר 'ה' !! מִמְקָמוֹת
מְלָא קָרֵי נ' י' לִימָכֶל שְׁבָות דָלָן ? שְׁבָתְרוּ מִלְמִינָס נְקָהָת צ'ו
לְקָצָות לְרִבְשָׁת הַמּוֹר נְקָהָת צ'ו נְמָלֵר ו' ט' י' זְבָב דְמָקוֹס 'ה' חָסּוּר:
הַיָּאֵך מִנְחֵין אִיסּוֹר סְכִילָה. מִסְמָעָה דְמַלְלִיקָן וְהַמָּה כ' מַוְלִין ?
וְקָסָה דְנַפְלִיק בְּמָסָה מַלְלִיקָן (בצ'ם

וכא. מילמה למק�� קאומין: ר' ע מר' יקוטע גמר לא. זממייה: קייאופ. לרבעה עםודיס ויכלה פלוקה עלייסס דנדמלרי נקסה (ק"ז: ז'): מהן צפיעו. צל חכוי. דקאנדר צבם למו זמן מלין סוח וילנור בונומו אטחן. יונ בר נברסיה ברברוב. גזענו אל פרען.

מסורת הש"ם

והא ר' עקיבא מר' יהושע גמר לה והתנאי
בשחללה ר' אליעזר נכסנו ר' עקיבא וחביריו
לבקרו הוא יושב בקינוּף שלו והן יושבין
בטركלין שלו ואוותה דום ע"ש דיה ונכנס
הוּרְקָנוּם בנו לחליין תפלין גער בו ויצא
בניפפה אמר להן לחבירו כמדומה אוי
שדרעתו של אבא נטרפה אמר להן דעתו⁽⁶⁾
ודעת אמו נטרפה היאך מניחין איסור סקילה
ועסוקין באיסור שבות כיוון שרואו חכמים
שדרעתו מישובת עליון נכסנו ישבו לפניו
מרוחק ד' אמות א"ל למה באחים א"ל למלמוד
תורה באנו א"ל ועד עכשו למה לא באחים
א"ל לא היה לנו פנאי אמר להן תמייה
אני אם מותו מיתה עצמן אמר לו ר' עקיבא
של' מהו אמר לו שך קשה משלחן נטול
שתי רועותיו והניחן על לבו אמר אוי לכם
שתי רועותי שהן בשתי ספרי תורה
שנגנוןין הרבה תורה למזרתי והרבה תורה
למזרתי הרבה תורה למזרתי ולא הסרתי
מרבותי אפלו ככלב המלך מן הים הרבה
תורה לימורי ולא חסוני תלמידי אלא
במכחול בשופורת ולא עוד אלא אני שונה
שלש מאות הלכות בברחות עזה ולא היה
אדם שישואני בהן דבר מעולם ולא עוד
אללא אני שונה שלש מאות הלכות ואמרי
לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשוואן
ולא היה אדם שישואני בהן דבר מעולם חוץ

לענין בדוך אמר לי רבי למוטי בנטיעת קשואין אמרתני דבר אחד נתמלאה כל השדרה קשואין אמר לי רבי למדתני נטעתן למדני עקרותן אמרתני דבר אחד נתקבצו כולם במקום אחד אמרו לו ^ו הבהיר ^ו והאומות והקמיע וצورو המרגליות ומשכילות קטינה מהו אמר להן הן טמאין וטהרתן בימה שוזן ^ו מגעל שעיל גבי האומות מהו אמר להן הוא טהור ויצאה נשמהתו בטהרה עמוד רבי הושע על רגליו ואמר הותר הנדר הותר הנדר לмотאי שבת פגע בו רבי עקיבא מן קיסרי לוד היה מכח בשחו עד שדמו שותה לאירז פתח עלייו בשורה ואמר ^ו אבי אבי רכב ישראל ופרשו הרבה מעות יש ול אין לי שולחני להרצוחן אלמא מרבי אליעזר גמורה מרבי אליעזר סברה הדר גמורה מרבי יהושע ואסברה ניהליה היכי עכיד הכى והאנן תנן העושה מעשה חייב להתלמד שניין ^ו דאמר מר ^ו לא תלמד לעשות לישום אי אסבה לamber ארליך למד להרי ולקבובות:

הדרי עלד ארבע מיחות

הדרן עלד ארבע מיתות

גלוין השם

הגחות הב"ח

הגחות מהר"ב
כושרו

מלכוזית וכו' ולכך מוס
חכם הילן. מלט הילן נמהק
וינ"ב ק"ל טפי: ב' בא"ד
ימון חכם מוס טפי.
מלט הפליטו נמהק וינ"ב ק"ל
טפי:

לעוזי רש"י
פלוט"ה [פילוט"א]

מוסף רשות

רְבִיבָה יְלֵד אֲהַבָּה גִּבְרִירָה

חדח ערך ארבע מיתות